

POMOC PAŃSTWA — POLSKA**Pomoc państwa nr C 32/2006 (ex N 179/2006) — Pomoc restrukturyzacyjna na rzecz Huty Cynku Miasteczko Śląskie S.A****Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 traktatu WE**

(2006/C 207/03)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

Pismem z dnia 19 lipca 2006 r., zamieszczonym w autentycznej wersji językowej na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Komisja powiadomiła Polskę o swojej decyzji w sprawie wszczęcia postępowania określonego w art. 88 ust. 2 traktatu WE dotyczącego wyżej wspomnianego środka.

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi na temat środka pomocy, w odniesieniu do którego Komisja wszczyna postępowanie, w terminie jednego miesiąca od daty publikacji niniejszego streszczenia i następującego po nim pisma. Uwagi należy kierować do Kancelarii ds. Pomocy Państwa w Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji w Komisji Europejskiej na następujący adres lub numer faksu:

European Commission
Directorate-General for Competition
State aid Greffe
SPA 3, 6/5
B-1049 Brussels
Nr faksu: (32-2) 296 12 42

Otrzymane uwagi zostaną przekazane władzom polskim. Zainteresowane strony zgłaszające uwagi mogą wystąpić z odpowiednio umotywowanym pisemnym wnioskiem o objęcie ich tożsamości klauzulą poufności.

TEKST STRESZCZENIA

I. PROCEDURA

Dnia 17 marca 2006 r., około sześć miesięcy od daty przyjęcia przez Komisję decyzji o niewnoszeniu zastrzeżeń wobec pomocy na ratowanie Huty Cynku Miasteczko Śląskie S.A. (HCM), w dniu 13 września 2005 r. Polska zgłosiła pomoc restrukturyzacyjną na rzecz spółki. W piśmie z dnia 12 kwietnia 2006 r. Komisja zwróciła się do Polski o dostarczenie pewnych brakujących informacji. Władze polskie udzieliły odpowiedzi w piśmie z dnia 29 maja 2006 r., zarejestrowanym następnego dnia.

II. OPIS BENEFICJENTA I ŚRODKÓW POMOCY

HCM jest stworzoną w 1966 r. spółką Skarbu Państwa, prowadzącą działalność na rynku wytwarzania i metalurgicznego przetwarzania metali nieżelaznych. Od dnia 1 września 2005 r. wobec spółki prowadzone jest postępowanie upadłościowe. Jednakże nadal istnieje możliwość zawarcia układu z wierzycielami przedsiębiorstwa, co pozwoliłoby uniknąć procedury likwidacyjnej. Trwają negocjacje na temat szczegółów tego układu.

Głównym elementem procesu restrukturyzacji jest restrukturyzacja finansowa (78 % łącznych kosztów restrukturyzacji), obejmująca zawarcie przez przedsiębiorstwo układu z wierzycielami. Zasadniczym elementem układu jest konwersja zadłużenia wobec głównych dostawców długoterminowych na akcje spółki.

Restrukturyzacja przemysłu polega na inwestycjach w nowe technologie umożliwiające spółce wykorzystanie surowców na bazie odpadów i tlenków. Składniki te są tańsze niż dotychczas

wykorzystywana siarka i nie powodują zanieczyszczenia środowiska.

Środek pomocy państwa polega na przyznaniu przez Agencję Rozwoju Przemysłu pożyczki w wysokości 21,8 mln PLN (5,5 EUR) na okres pięciu lat, z czego 10 mln PLN ma zostać przeznaczona na inwestycje na restrukturyzację technologiczną, a pozostałe 11,8 mln — na spłatę pożyczki, w stosunku do której przyznano gwarancję w formie zatwierdzonej przez Komisję we wrześniu 2005 r. pomocy na ratowanie spółki.

III. OCENA

Komisja zdecydowała o wszczęciu postępowania ustanowionego w art. 88 ust. 2 traktatu WE, ponieważ ma wątpliwości co do tego, czy spełnione są wszystkie warunki pozwalające na zatwierdzenie pomocy restrukturyzacyjnej, a w szczególności:

- czy plany restrukturyzacji doprowadzą do długoterminowej rentowności beneficjenta, zważywszy, że plan restrukturyzacji obejmuje głównie restrukturyzację finansową, a jego podstawą jest układ, który nie został jeszcze podpisany. Ponadto kwestia dużego wpływu zmian kursu wymiany na wyniki finansowe spółki nie została zbadana dostatecznie;
- czy udział własny beneficjenta w pokryciu kosztów restrukturyzacji jest znaczny;
- czy środki wyrównawcze są wystarczające ponieważ polegają one na zmniejszeniu zdolności produkcyjnych jedynie o 0,7 %.

Ponadto na obecnym etapie Komisja ma wątpliwości czy umorzenie zadłużenia wobec Skarbu Państwa w ramach planowanego układu nie będzie pociągać za sobą elementów pomocy państwa.

TEKST PISMA

„Komisja pragnie poinformować Polskę, że po zbadaniu informacji przekazanych przez polskie władze w sprawie wspomnianego wyżej środka pomocy, postanowiła wszcząć procedurę przewidzianą w art. 88 ust. 2 Traktatu WE.

I. PROCEDURA

- (1) Dnia 17 marca 2006 r. władze polskie poinformowały o pomocy na restrukturyzację Huty Cynku Miasteczko Śląskie S.A. (dalej zwanej »HCM«). Miało to miejsce około 6 miesięcy po tym, jak Komisja dnia 13 września 2005 r. podjęła decyzję, w której nie zgłosiła zastrzeżeń do pomocy na ratowanie HCM w formie poręczenia kredytu w kwocie 11,8 mln PLN [2,9 mln EUR ⁽¹⁾].
- (2) W piśmie z dnia 12 kwietnia 2006 r. Komisja zwróciła się z prośbą do władz polskich o dodatkowe informacje. Polskie władze przesyłały stosowne informacje w piśmie z dnia 29 maja 2006 r., zarejestrowanym następnego dnia.

II. OPIS BENEFICJENTA I ŚRODKA POMOCY

Beneficjent

- (3) HCM jest przedsiębiorstwem państwowym utworzonym w 1966 r. Prowadzi działalność na rynku produkcji metali szlachetnych i nieżelaznych (produkcja cynku i ołowiu). W 2004 r. spółka posiadała 51 % udziału w polskim rynku rafinowanego cynku i 3 % udziału w rynku europejskim. Spółka zatrudnia około 1100 pracowników i funkcjonuje w obszarze objętym pomocą na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE.
- (4) Polskie władze poinformowały, że złoża cynku i ołowiu w Polsce wyczerpią się do roku 2011, tj. do końca okresu restrukturyzacji. Od tego momentu spółka będzie zmuszona do importu niemal wszystkich surowców.

Restrukturyzacja

- (5) Dnia 1 września 2005 r. została ogłoszona przez sąd upadłość z możliwością zawarcia układu. Szczegóły układu z wierzycielami są obecnie przedmiotem negocjacji.
- (6) Zgodnie z informacjami przekazanymi przez polskie władze w momencie ogłoszenia upadłości, straty netto HCM wynosiły 15,6 mln PLN (3,8 mln EUR). Narastające od 2002 r. straty z działalności operacyjnej doprowadziły do poważnych problemów z płynnością i zadłużenia. W 2005 r. struktura zadłużenia była niekorzystna ze względu na wymagalność większości zobowiązań, a udział zadłużenia długoterminowego w zobowiązaniach ogółem spadł do 0,6 %.

⁽¹⁾ Wszystkie kwoty podane przez polskie władze w złotych polskich (PLN) zostały przeliczone na euro (EUR) według kursu wymiany z dnia 27 czerwca 2006 r., tj. 1 EUR = 4,1065 PLN.

- (7) Jako główne przyczyny problemów finansowych polskie władze podają:

- a) Straty kursowe związane z umocnieniem się złotego w stosunku do dolara amerykańskiego (26 % sprzedaży spółki jest przeznaczone na eksport). Zysk netto spółki w dużym stopniu zależy od zmian kursu walut oraz ceny cynku na Londyńskiej Giełdzie Metali (LME). Ten pierwszy czynnik ma jednak większe znaczenie i spowodował straty spółki pomimo wzrostu ceny cynku na LME.
- b) Wzrost cen koksu, który jest jednym z najważniejszych surowców wykorzystywanych przez spółkę.

- (8) Okres restrukturyzacji w przedstawionym planie restrukturyzacji to lata 2006–2011. Głównym celem restrukturyzacji jest restrukturyzacja finansowa na kwotę 77 mln PLN (18,8 mln EUR). Kwota ta pokrywa 78 % łącznych kosztów restrukturyzacji, wynoszących 98,9 mln PLN (24,1 mln EUR). Restrukturyzację zobowiązań można podzielić na dwie części.

- (9) Pierwszą część stanowi układ z wierzycielami, pozwalający spółce na odzyskanie wypłacalności. W tym celu wierzyciele posiadający należności względem HCM na kwotę 65,3 mln PLN (15,9 mln EUR) zostali podzieleni na pięć grup względem wysokości wymagalnych kwot:

- (10) Pierwsza grupa składa się z wierzycieli HCM, którym przysługują należności ze stosunków pracy. Na podstawie informacji przedstawionych przez polskie władze zobowiązania HCM w tej grupie wynoszą 0,4 mln PLN (0,1 mln EUR), z czego 32 000 PLN (7 800 EUR) zostanie umorzony (7,9 % łącznej kwoty w tej grupie).

- (11) W drugiej grupie znajdują się strategiczni, wieloletni dostawcy HCM:

- Kombinat Koksochemiczny ZABRZE S.A (zwany dalej »ZABRZE«),
- Zakłady Górniczo — Hutnicze BOLESŁAW S.A. (zwane dalej »BOLESŁAW«),
- BOLESŁAW-RECYCLING spółka z o.o. (zwana dalej »B-R«),
- Zakłady Górnicze TRZEBIONKA S.A. (zwane dalej »TRZEBIONKA«).

- (12) W przypadku tych spółek przewiduje się konwersję wierzytelności na akcje, pokrywającą zadłużenie na kwotę 37,1 mln PLN (9,1 mln EUR). Z kwoty tej proponuje się konwersję 34,3 mln PLN (8,4 mln EUR) na akcje HCM, a 2,7 mln PLN (0,7 mln EUR) wierzytelności ma zostać umorzony, co stanowi około 7,4 % łącznej kwoty zobowiązań wobec wspomnianych wyżej czterech spółek ⁽²⁾.

⁽²⁾ Kwoty poszczególnych długów, które mają zostać zamienione na akcje to: ZABRZE — 28,9 mln PLN (7,0 mln EUR) BOLESŁAW — 3,0 mln PLN (0,7 mln EUR), B-R — 1,95 mln PLN (0,5 mln EUR), TRZEBIONKA — 0,5 mln PLN (0,12 mln EUR).

(13) Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez polskie władze pierwsze trzy spółki są całkowicie własnością państwa, do którego należy też 25 % udziałów w TRZEBIONCE.

(14) Trzecia grupa składa się z »pozostałych wierzycieli — zagranicznych dostawców materiałów cynkonośnych«. Są to:

- Glencore International AG,
- Trafigura Beheer B.V.,
- Marc Rich + Co Investment AG,
- Jean Goldschmidt International Ltd,
- Remtrade Lucerne AG.

Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez polskie władze zobowiązania w tej grupie wynoszą 3,5 mln PLN (0,85 mln EUR), z czego 0,28 mln PLN (67 000 EUR) zostanie umorzona (7,9 % łącznej kwoty w tej grupie).

(15) W skład czwartej grupy wchodzi »pozostali wierzyciele posiadający wierzytelności powyżej 30 000 PLN, którzy nie weszli w skład grupy 2 i 3«. Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez polskie władze zobowiązania wobec tej grupy wynoszą 23,1 mln PLN (5,6 mln EUR), z czego 6,1 mln PLN (1,5 mln EUR) zostanie umorzona (26,5 % łącznej kwoty w tej grupie). Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez polskie władze kwoty należne wierzycielom publicznym stanowią 22 % ogólnej kwoty zobowiązań wobec tej grupy.

(16) W piątej, ostatniej grupie znajdują się »pozostali wierzyciele posiadający wierzytelności do 30 000 PLN, którzy nie weszli w skład grupy 2 i 3«. Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez polskie władze zobowiązania wobec tej grupy wynoszą 3,5 mln PLN (0,85 mln EUR), z czego 0,28 mln PLN (67 000 EUR) zostanie umorzona (7,9 % łącznej kwoty w tej grupie).

(17) Druga część restrukturyzacji finansowej to kwota 11,8 mln PLN (2,9 mln EUR), która ma zostać przeznaczona na sfinansowanie spłaty kredytu, na który w ramach pomocy w celu ratowania przedsiębiorstwa zostało udzielone poręczenie.

(18) Pozostała część kosztów restrukturyzacji dotyczy inwestycji na restrukturyzację technologiczną. HCM planuje inwestycje w nowe technologie pozwalające spółce na wykorzystanie surowców tlenkowych i materiałów odpadowych, które są tańsze niż surowce siarczkowe wykorzystywane do tej pory i które nie będą zanieczyszczać środowiska naturalnego. Przewiduje się, że koszty te częściowo sfinansuje kredyt bankowy na kwotę 11,842 mln PLN (2,9 mln EUR), który HCM ma uzyskać na warunkach rynkowych z Deutsche Bank. Stanowisko banku w sprawie udzielenia kredytu HCM jest obwarowane licznymi warunkami (jednym z warunków jest podpisanie układu z wierzycielami).

(19) Przewidywana jest także ograniczona restrukturyzacja majątkowa spółki, jednak jedynie w kwocie 4,3 mln PLN (1,0 mln EUR), co stanowi 4,3 % łącznych kosztów restrukturyzacji. Oprócz tego HCM przewiduje pozyskanie dodatkowych środków finansowych w kwocie 17,33 mln PLN poprzez wykorzystanie zysków wypracowanych w okresie, gdy spółka była w trakcie postępowania upadłościowego.

(20) HCM przewiduje redukcję mocy produkcyjnych z 86 900 ton rocznie (poziom produkcji w 2004 r.) do 86 300 ton, co stanowi redukcję o 0,7 %. W 2004 r. spółka produkowała 66 000 ton, wykorzystując 76 % swoich mocy produkcyjnych.

Środki pomocy

(21) Agencja Rozwoju Przemysłu S.A. (zwana dalej »ARP«) zamierza udzielić spółce pożyczki na okres pięciu lat w kwocie 21,8 mln PLN (5,5 mln EUR). Rozpoczęcie spłaty jest planowane na rok po dacie udzielenia. Oprocentowanie pożyczki będzie zmienne i oparte na stopie referencyjnej Komisji. 10 mln PLN (2,4 mln EUR) ma zostać przeznaczone na inwestycje związane z restrukturyzacją technologiczną. Pozostałe 11,8 mln PLN (2,9 mln EUR) ma sfinansować spłatę kredytu, na który udzielono poręczenia zatwierdzonego przez Komisję we wrześniu 2005 r. jako pomoc w celu ratowania przedsiębiorstwa.

(22) Władze polskie informują, że układ z wierzycielami nie zawiera elementów pomocy państwa.

III. OCENA

1. Pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu we

(23) Artykuł 87 ust. 1 traktatu WE stanowi, że wszelka pomoc przyznana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek postaci, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez faworyzowanie niektórych przedsiębiorstw lub produkcji niektórych towarów, a także wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi, jest niezgodna z zasadami wspólnego rynku.

(24) ARP jest agencją państwową, której celem jest wspieranie procesów transformacji w polskich przedsiębiorstwach. Zgłoszona pożyczka wiąże się zatem z użyciem zasobów państwowych i stanowi działanie państwa. Oprócz tego przyznaje korzyści spółce, redukując jej koszty. Jako spółka w trudnej sytuacji ekonomicznej HCM nie otrzymałaby na rynku finansowania na takich warunkach.

(25) Beneficjent prowadzi działalność na rynku produkcji metali szlachetnych i nieżelaznych i eksportuje do innych państw członkowskich UE. Kryterium wpływu na wymianę handlową w obrębie Wspólnoty jest wobec tego spełnione.

- (26) Dlatego też pożyczka stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE, czego władze polskie nie podważają.
- (27) Pomimo faktu, że polskie władze formalnie nie włączyły tego środka pomocy do zgłoszenia, Komisja nie może właściwie ocenić zgłoszonej pożyczki, nie uwzględniając wspomnianego układu. Zgodnie z pkt 68 i 69 Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw⁽³⁾ (zwanych dalej »wytycznymi«) zawiadomienia o pomocy na restrukturyzację dużego lub średniego przedsiębiorstwa muszą wskazywać wszystkie inne rodzaje pomocy, jakie planuje się udzielić przedsiębiorstwu w okresie restrukturyzacji, a Komisja uwzględnia taką pomoc, dokonując oceny pomocy na restrukturyzację. W celu oceny zgłoszonego środka Komisja musi zatem wziąć pod uwagę również inne rodzaje pomocy przyznanej beneficjentowi.
- (28) W omawianym przypadku wierzyciele HCM są stronami układu mającego na celu umorzenie części długu spółki. Ponieważ część wierzycieli to przedsiębiorstwa lub instytucje publiczne, umorzenie spowoduje uzyskanie korzyści ekonomicznej przez spółkę, gdyż stanowi zgodę na utratę przychodów i wiąże się z użyciem zasobów państwowych. Jednak dany środek stanowi pomoc państwa dla celów art. 87 traktatu WE tylko jeśli jego odbiorca uzyskuje przewagę konkurencyjną, której nie uzyskałby w normalnych warunkach rynkowych⁽⁴⁾. Komisja zauważa zamiar włączenia wierzycieli publicznych do tej grupy stron układu, która wydaje się być traktowana mniej korzystnie niż inne grupy. W szczególności wierzyciele należący do drugiej grupy, w większości należący do skarbu państwa, jako jedyni będą uczestniczyć w konwersji wierzytelności na akcje, co wpłynie na wysokość należności wobec przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji. Ponadto zobowiązania kredytowe TRZEBIONKI, jedynej spółki w tej grupie kontrolowanej w większości przez udziałowców prywatnych, są — w porównaniu z innymi spółkami w tej grupie — niewielkie, więc jej udział w konwersji wierzytelności na akcje nie jest dowodem na to, że zachowanie wierzycieli odpowiada warunkom rynkowym⁽⁵⁾. Polskie władze nie przedstawiły dowodów na to, że zaproponowana kombinacja umorzenia długu i konwersji wierzytelności na akcje jest rozwiązaniem korzystnym dla tych wierzycieli oraz że, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności, przewidywany zysk z akcji zostałby zaakceptowany przez prywatnego inwestora. Na obecnym etapie Komisja nie może w tej sytuacji wykluczyć, że układ zawiera dodatkowy element pomocy państwa.

2. Wyłączenia na mocy art. 87 ust. 3 traktatu we

- (29) Wyłączenia opisane w art. 87 ust 2 traktatu WE nie mają zastosowania do obecnego przypadku. Co do wyłączeń na podstawie art. 87 ust. 3 traktatu WE w związku z tym, że

głównym celem pomocy jest przywrócenie długoterminowej rentowności przedsiębiorstwa w trudnej sytuacji ekonomicznej, można zastosować jedynie wyłączenia na mocy art. 87 ust. 3 lit. c), zezwalające na przyznanie pomocy państwa na ułatwienie rozwoju niektórych działań gospodarczych, o ile nie zmienia ona warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem. Dlatego pomoc może zostać uznana za zgodną z traktatem na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu WE tylko wtedy, gdy spełnione zostały warunki określone w wytycznych.

2.1. Kwalifikowanie się przedsiębiorstwa

- (30) Spółka kwalifikuje się do objęcia zbiorowym postępowaniem upadłościowym zgodnie z prawem krajowym. W związku z tym spełnia kryteria określone w pkt 10 lit. c) wytycznych i jest przedsiębiorstwem będącym w trudnej sytuacji ekonomicznej w rozumieniu wytycznych.

2.2. Przywrócenie długoterminowej rentowności

- (31) Aby środek został uznany za zgodny z pkt 34-37 wytycznych, plan restrukturyzacji musi ustanawiać metody przywrócenia długoterminowej rentowności firmy w rozsądnym terminie. Plan taki należy przygotować w oparciu o realistyczne założenia co do przyszłych warunków działania.
- (32) Komisja ma wątpliwości co do przywrócenia długoterminowej rentowności przedsiębiorstwa ze względu na to, że kondycja spółki w znacznym stopniu zależy od zmian kursu wymiany walut, a spółka nie posiada środków finansowych by zabezpieczyć się przed ryzykiem kursowym. Zabezpieczenie takie jest, zgodnie z informacjami podanymi przez polskie władze, kosztowne i będzie możliwe jedynie po podpisaniu układu z wierzycielami i przewyciężeniu przez spółkę problemów z płynnością. Powyższa zależność jeszcze się zwiększy po wyczerpaniu w Polsce złóż cynku i ołowiu w 2011 r., kiedy spółka będzie importować niemal wszystkie wykorzystywane surowce.
- (33) Komisja stwierdza, że poza przewidywanymi inwestycjami w nowe technologie plan nie zawiera znaczących środków restrukturyzacji przemysłowej, których celem byłaby redukcja kosztów i zwiększenie efektywności. W związku z tym, w świetle pkt 17 wytycznych, nie jest pewne, czy proponowana restrukturyzacja jest wystarczająca, biorąc pod uwagę to, że jest oparta w znacznej mierze na restrukturyzacji finansowej (78 % łącznych kosztów restrukturyzacji).
- (34) Komisja stwierdza również, że przywrócenie długoterminowej rentowności wyraźnie zależy od powodzenia układu, bez którego spółka nie będzie w stanie uzyskać na rynku środków finansowych. W związku z tym Komisja oczekuje podpisania układu z wierzycielami i od tego uzależnia swoją ostateczną decyzję.

⁽³⁾ Dz. U. C 244 z 1.10.2004, str. 2.

⁽⁴⁾ Sprawa C-342/96 Hiszpania przeciw Komisji [1999] ECR I-2459, par. 46; Sprawa C-256/97 DMT, [1999] I-03913, par. 24, Opinia Adwokata Generalnego w sprawie C-256/97 DMT, par. 38; Sprawa T-152/99 Hamsa, par. 167.

⁽⁵⁾ Sprawa T-358/94 Air France przeciw Komisji [1996] ECR II-2109, par. 148-149.

2.3. Ograniczenie pomocy do minimum

- (35) Zgodnie z pkt 43-45 wytycznych z 2004 r. pomoc musi być ograniczona do ścisłego minimum koniecznego do przeprowadzenia restrukturyzacji firmy. Sposób przyznania pomocy nie może prowadzić do przekazania spółce środków powodujących powstanie nadwyżek gotówki, które mogłyby być wykorzystane do agresywnych, zakłócających rynek działań niezwiązanych z procesem restrukturyzacji.
- (36) Od beneficjenta pomocy oczekuje się w szczególności wniesienia do procesu restrukturyzacji znaczącego wkładu własnego z zasobów własnych lub zewnętrznych, komercyjnych źródeł finansowania. Wytyczne wskazują, że znaczna część środków finansowych na restrukturyzację musi pochodzić ze środków własnych, w tym ze sprzedaży majątku, który nie jest kluczowy dla przetrwania firmy, oraz z zewnętrznych środków finansowych uzyskanych na warunkach rynkowych.
- (37) Komisja ma wątpliwości, czy wkład własny beneficjenta jest znaczący i czy ogranicza pomoc do koniecznego minimum, oraz czy osiąga minimalny poziom 50 % łącznych kosztów restrukturyzacji.
- (38) Władze polskie podają, że beneficjent wniesie znaczny wkład w kwocie 77 mln PLN (18,8 mln EUR) w łączny koszt restrukturyzacji równy 98,9 mln PLN (24,1 mln EUR). Kwota ta obejmuje konwersję wierzytelności na akcje na kwotę 34,3 mln PLN (8,4 mln EUR), 4,3 mln PLN ze sprzedaży majątku HCM, 17,33 mln PLN (4,2 mln EUR) z nadwyżki finansowej osiągniętej w okresie po ogłoszeniu upadłości spółki, 11,842 mln PLN (2,9 mln EUR) z kredytu zaciągniętego w Deutsche Bank oraz 9,3 mln PLN (2,3 mln EUR) w postaci umorzeń na podstawie układu z wierzycielami.
- (39) Komisja stwierdza, że układ z wierzycielami wciąż jest przedmiotem negocjacji. Oprócz tego Komisja ma wątpliwości czy, po pierwsze, umorzenia mogą zostać uznane za wkład własny do restrukturyzacji ze względu na to, że umorzenie spłaty zadłużenia wnioskodawcy przez jego wierzycieli prywatnych nie może być traktowane na równi z wkładem firmy otrzymującej pomoc ze środków własnych lub ze źródeł komercyjnych, w rozumieniu pierwszego podpunktu pkt 3.2.2 iii) wytycznych⁽⁶⁾.
- (40) Po drugie, Komisja ma wątpliwości, czy zysk z działalności operacyjnej w okresie trwania postępowania upadłościowego wobec spółki może zostać przyjęty jako wkład własny, ponieważ spółka korzystała z pomocy państwa (pomoc na ratowanie przedsiębiorstwa) przed okresem restrukturyzacji, a zyski zostały wypracowane dzięki wsparciu środków będących pomocą państwa.
- (41) Wreszcie, odnośnie do kredytu z Deutsche Bank, Komisja stwierdza, że do tej pory bank przedstawił jedynie oświadczenia w sprawie udzielenia kredytu HCM obwarowane wieloma warunkami (jednym z warunków jest powołanie układu z wierzycielami).

2.4. Unikanie zbędnego zakłócania konkurencji

- (42) Zgodnie z pkt 38-42 wytycznych z 2004 r., należy podejmować kroki mające na celu jak największe możliwe ograniczenie negatywnych skutków pomocy dla konkurencji. Pomoc nie powinna nadmiernie zakłócać konkurencji. Zazwyczaj oznacza to ograniczenie obecności firmy na rynkach, na których działa, po zakończeniu restrukturyzacji. Obowiązkowe ograniczenie lub zmniejszenie obecności firmy na danym rynku jest czynnikiem kompensującym na korzyść konkurentów. Ograniczenie takie powinno być proporcjonalne do zakłócenia, jakie wywołała na rynku pomoc, a w szczególności do względnej pozycji firmy na rynku lub rynkach.
- (43) Zgodnie z pkt 56 wytycznych warunki udzielenia pomocy są mniej restrykcyjne, jeśli chodzi o wprowadzenie środków wyrównawczych na obszarach objętych pomocą. W analizie wpływu pomocy restrukturyzacyjnej na rynek i konkurentów Komisja weźmie pod uwagę fakt, że HCM zlokalizowana jest na obszarze objętym pomocą zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. a) traktatu WE.
- (44) Jak wspomniano w pkt 2 HCM posiada udział w rynku europejskim rzędu 3 %, co jest udziałem niewielkim, jednak nie bez znaczenia. Spółka planuje redukcję mocy produkcyjnych o mniej niż 1 %. Komisja ma wątpliwości, czy redukcja taka jest wystarczająca.
- (45) Polskie władze przekonują, że sprzedaż stołówki zakładowej, ośrodka wczasowego »Koral« w Świnoujściu oraz udziałów w spółce zależnej Eko-Prof-Med. sp. z o.o. powinna zostać uznana za środek wyrównawczy. Komisja stwierdza jednak, że środki wyrównawcze powinny, zgodnie z pkt 40, zostać zastosowane na rynku, na którym spółka prowadzi podstawową działalność produkcyjną, a prowadzenie stołówki czy działalność hotelowa do takiego rynku nie należą. Ponadto środkami koniecznymi do odzyskania rentowności nie może być ograniczenie mocy produkcyjnych lub zmniejszenie obecności na rynku dla celów oceny środków kompensujących. Powyższa sprzedaż wydaje się mieć na celu przywrócenie rentowności i pozyskanie środków na wkład własny. Dlatego też Komisja ma wątpliwości, czy środki te można uznać za wyrównawcze.

IV. DECYZJA

- (46) W świetle powyższego Komisja postanowiła wszcząć procedurę na podstawie art. 88 ust. 2 traktatu WE w odniesieniu do zgłoszonych środków pomocy, uwzględniając również potencjalną pomoc państwa związaną z umorzeniem długu, ponieważ ma ona wątpliwości co do ich zgodności z zasadami wspólnego rynku.
- (47) W świetle powyższych rozważań Komisja, działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 88 ust. 2 traktatu WE, zwraca się z prośbą do władz polskich o przedstawienie wszelkich uwag, które mogą pomóc w rozstrzygnięciu pozostałych wątpliwości, w terminie jednego miesiąca od daty otrzymania niniejszego pisma.

⁽⁶⁾ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z 11 lipca 2002 r. w sprawie T-152/99, *Hijos de Andrés Molina, SA (HAMS) przeciw Komisji*, par. 106.

- (48) Komisja zwraca się z prośbą do polskich władz o niezwłoczne przekazanie kopii niniejszego pisma beneficjentowi pomocy.
- (49) Komisja pragnie przypomnieć Polsce, że art. 88 ust. 3 traktatu WE ma skutek zawieszający, oraz zwrócić uwagę na art. 14 rozporządzenia Rady (WE) 659/1999 który stanowi, że od beneficjenta można domagać się zwrotu bezprawnie przyznanej pomocy.
- (50) Komisja pragnie przypomnieć Polsce, że poinformuje zainteresowane strony poprzez opublikowanie niniejszego pisma oraz jego streszczenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Poinformuje także zainteresowane strony w krajach EFTA, będących sygnatariuszami porozumienia EOG, poprzez opublikowanie obwieszczenia w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, oraz powiadomi Urząd Nadzoru EFTA poprzez wysłanie kopii niniejszego pisma. Wszystkie zainteresowane strony zostaną zaproszone do przekazania swoich uwag w terminie jednego miesiąca od daty tych publikacji.”
-